

Суть впровадження: пропозиції щодо удосконалення професійної підготовки медичних працівників

Пропонуються для впровадження в практику роботи органів управління охорони здоров'я та вищих медичних закладів освіти пропозиції щодо удосконалення професійної підготовки медичних працівників.

У результаті наукового дослідження виявлено, що близько 35% лікарів та середніх медичних працівників (СМП) визначили свій професійний рівень як "добрий", 44% – "задовільний", 9% – "незадовільний", 12% – не змогли визначитись у цьому питанні. Незадоволеність рівнем професійної підготовки достовірно корелює зі стажем роботи за спеціальністю. Фахівці з меншим стажем роботи і, відповідно, молодшого віку, виявилися більш вимогливими до свого професійного рівня.

Незалежно від оцінки якості підготовки, 90% лікарів та 85% СМП потребують підвищення професійного рівня. Встановлено, що за весь період професійної діяльності 93,6% лікарів та 65,6% СМП використовували різні форми післядипломної підготовки. Кожний медичний працівник для свого професійного становлення обирає найбільш прийнятні шляхи, що відповідали його можливостям та здібностям. Визначені пріоритетні види професійного удосконалення.

Встановлено, що існуюча система додипломної підготовки задовольняє 52% лікарів і 78% СМП. Визначено шляхи удосконалення додипломної підготовки на всіх її етапах: на рівні професійно орієнтованої школи, професійного відбору, у вищих медичних навчальних закладах I-II рівнів акредитації, у закладах III-IV рівнів акредитації.

Виявлено, що система післядипломної підготовки задовольняє 65% лікарів і 80% СМП. Визначено потреби медичних працівників в удосконаленні підготовки в інтернатурі, у клінічній ординатурі, на циклах спеціалізації, удосконалення та на передатестаційних циклах.

Виявлено суттєві проблеми в організації і проведенні навчання за допомогою комп'ютера при різних формах професійної підготовки та проведенні атестації на отримання кваліфікаційної категорії. Встановлено, що медичні працівники більш молодого

віку частіше, ніж їх старші за віком колеги, вважають доцільним проведення атестаційних іспитів за допомогою комп'ютера. Зокрема серед лікарів та СМП віком до 30 років цей показник дорівнює 75,7%, у той час як серед 40-49-річних фахівців він складає лише 53,8%. Аналогічна закономірність щодо позитивного ставлення до технологічних новацій виявлена у медичних працівників залежно від їх трудового стажу за спеціальністю.

Пропонуються ряд пропозицій керівникам вищих медичних закладів освіти, що спрямовані на покращання системи підготовки ічних кадрів:

- незважаючи на відому тезу щодо зближення навчального процесу з практикою, вирішення цього питання на сьогодні варто вважати найбільш актуальним напрямком удосконалення педагогічного процесу, зокрема необхідно ширше залучати до проведення практичних занять висококваліфікованих медичних працівників практичної охорони здоров'я;

- реалізовувати програми післядипломної підготовки медичних працівників більш диференційовано, з урахуванням кваліфікаційного рівня лікарів та середніх медичних працівників, що охоплюються системою післядипломної освіти;

- вважати найбільш ефективними формами підвищення кваліфікації участь медичних працівників в роботі наукових конференцій, семінарів, з'їздів та цикли удосконалення;

- з метою підвищення ефективності системи професійного удосконалення медичних працівників необхідно вжити заходів щодо її належного науково-інформаційного забезпечення та впровадження сучасних комп'ютерних технологій.

За додатковою інформацією з даної проблеми звертатися до укладачів листа.